

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht München (Tyskland) den 20. juli 2009 — Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler mod Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau — adciterede: Malteser Hilfsdienst e.V. og Bayerisches Rotes Kreuz

(Sag C-274/09)

(2009/C 267/50)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler

Sagsøgt: Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

Adciterede: Malteser Hilfsdienst e.V. og Bayerisches Rotes Kreuz

Præjudicielle spørgsmål

De Europæiske Fællesskabers Domstol forelægges i medfør af artikel 234, stk. 1, EF følgende præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾ (herefter »direktivet«):

- 1) Skal en kontrakt om tjenesteydelser (i dette tilfælde vedrørende redningstjenesteydelser), hvorefter den ordregivende myndighed ikke umiddelbart skal udbetale et vederlag til leverandøren, men
  - a) vederlaget for de ydelser, der skal præsteres, fastsættes ved forhandling mellem leverandøren og tredjemand, som selv er ordregivende myndigheder (i dette tilfælde socialsikringsinstitutioner),
  - b) såfremt der ikke opnås enighed, træffes afgørelsen af en dertil indrettet voldgiftsinstans, hvis afgørelse er undergivet almindelig domstolsprøvelse, og
  - c) vederlaget ikke betales direkte af brugerne, men af et centralt afregningskontor, som leverandøren ifølge lov er forpligtet til at benytte, ved regelmæssige, ratevise betalinger til leverandøren,

alene af denne grund anses for en koncessionskontrakt om tjenesteydelser i henhold til direktivets artikel 1, stk. 4, til forskel fra en tjenesteydelseskontrakt i henhold til direktivets artikel 1, stk. 2, litra a) og d)?

- 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares benægtende, foreligger der da en koncessionskontrakt om tjenesteydelser, når den driftsrisiko, der er forbundet med den offentlige tjenesteydelse, er begrænset, fordi
  - a) vederlaget for ydelserne i henhold til lov skal fastsættes på grundlag af forventede omkostninger, der i overensstemmelse med driftsøkonomiske principper afspejler en behørig præstation af ydelsen, en rentabel og økonomisk forvaltning samt en effektiv organisation,
  - b) vederlaget betales af solvente socialsikringsinstitutioner,
  - c) der sikres en vis eneret til udnyttelsen i det distrikt, der er fastsat ved kontrakten,

men leverandøren fuldt ud påtager sig den begrænsede risiko?

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Belgien) den 21. juli 2009 — Brussels Hoofdstedelijk Gewest m.fl. mod Vlaamse Gewest. Intervenant: Brussels International Airport Company NV, nu The Brussels Airport Company NV

(Sag C-275/09)

(2009/C 267/51)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Brussels Hoofdstedelijk Gewest m.fl.

Sagsøgt: Vlaamse Gewest

Intervenant: Brussels International Airport Company NV, nu The Brussels Airport Company NV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Såfremt der består et krav om forskellige godkendelser, dels for arbejder, som vedrører infrastrukturen i en lufthavn med en start- og landingsbane på mindst 2 100 m, dels for driften af lufthavnen, og sidstnævnte godkendelse — miljøgodkendelsen — kun meddeles for et bestemt tidsrum, skal begrebet »nyanlæg« i nr. 7, litra a), i bilaget til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽¹⁾, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, da fortolkes således, at der ikke alene skal gennemføres en miljørisikovurdering for arbejder, som vedrører infrastrukturen, men også for lufthavnens drift?
- 2) Gælder denne pligt til gennemførelse af en miljørisikovurdering også for en forlængelse af miljøgodkendelsen for lufthavnen, dvs. i det tilfælde, hvor forlængelsen ikke ledsages af en ændring eller udvidelse af driften, samt i det tilfælde, hvor der tilstræbes en sådan ændring eller udvidelse?
- 3) Skal pligten til at gennemføre en miljørisikovurdering inden for rammerne af en forlængelse af en miljøgodkendelse for en lufthavn bedømmes anderledes, såfremt en sådan miljørisikovurdering allerede er blevet gennemført på et tidligere tidspunkt som følge af meddelelsen af en driftsgodkendelse, eller såfremt lufthavnen allerede var i brug på det tidspunkt, hvor pligten til miljørisikovurdering blev indført af fællesskabslovgiver eller den nationale lovgiver?

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 40.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (England & Wales) den 20. juli 2009 — T-Mobile (UK) Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sag C-276/09)

(2009/C 267/52)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: T-Mobile (UK) Ltd

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvad karakteriserer en fritagen tjenesteydelse, som »medfører, at der overføres beløb, og at der indtræder retlige og økonomiske ændringer«?, herunder:
  - a) Finder fritagelsen anvendelse på tjenesteydelser, som ellers ikke ville skulle præsteres af nogen af de finansielle institutioner, som (i) debiterer en konto, (ii) tilsvarende krediterer en anden konto, eller (iii) udfører en opgave, som ligger mellem (i) eller (ii)?
  - b) Finder fritagelsen anvendelse på tjenesteydelser, som ikke omfatter udførelse af opgaver, som består i at debitere en konto og tilsvarende kreditere en anden konto, men som, når resultatet er en overførsel af beløb, set i bakspejlet kan anses for at være årsagen til denne overførsel?
- 2) Finder fritagelsen i sjette direktivs⁽¹⁾ artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, for »transaktioner vedrørende betalinger [eller] overførsler« anvendelse på en tjenesteydelse, der består i at modtage og behandle betalinger foretaget med kredit- og debetkort, såsom de tjenesteydelser, der er præsteret af skattemynderen i denne sag? Det ønskes navnlig oplyst, om disse tjenesteydelser vil være omfattet af anvendelsesområdet for artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, når skattemynderens overførsel af afviklingsfiler ved dagens afslutning medfører, at kundens konto automatisk debiteres, og skattemynderens konto krediteres.
- 3) Afhænger besvarelsen af spørgsmål 2 af, hvorvidt skattemynderen selv indhenter autorisationskoder for videre overførsel eller indhenter disse koder gennem sin »acquiring banks« agent?
- 4) Finder fritagelsen i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 1, for »formidling af lån« anvendelse på tjenesteydelser såsom dem, skattemynderen i denne sag tilbyder vedrørende betalinger med kreditkort, hvorved kundens kreditkortkonti som følge af disse tjenesteydelser debiteres med yderligere kredit?
- 5) Finder fritagelsen for »transaktioner vedrørende betalinger [eller] overførsler« anvendelse på tjenesteydelser, der består i at modtage og behandle betalinger foretaget via tredjeparts-agenter såsom de tjenesteydelser, skattemynderen i denne sag tilbyder gennem Post Office og PayPoint?
- 6) Finder fritagelsen for »transaktioner vedrørende betalinger [eller] overførsler« anvendelse på tjenesteydelser, der består i at modtage og behandle betalinger foretaget med check, som sendes til skattemynderen eller dennes agent, idet disse betalinger skal behandles af skattemynderen og dennes bank?